

THEATERGROEP
THE PASSENGERS
PRESENTEERT

ROAD TRIPPIN'

EEN VOORSTELLING OVER
VIJF VRIENDEN OP EEN
SPANNENDE ROADTRIP
NAAR VOLWASSENHEID

REGIE: MARJOLEIN FRIJLING

*Van de makers
van de succesvolle
voorstelling
'HIT THE ROAD'*

INFORMATIE
GIDS

VOORWOORD

.....P. 03

ROAD TRIPPIN' THEATERPROJECT

Het ontstaan van ROAD TRIPPIN'.....	P. 04
Visie.....	P. 04
Doel van het project.....	P. 04
Innovatieve methodiek.....	P. 04
Transitie jeugd GGZ.....	P. 05
Het sociaal domein.....	P. 05
Voorkomen is beter dan genezen.....	P. 05
ROAD TRIPPIN' De voorstelling.....	P. 05
Het verhaal.....	P. 06
Het nagesprek.....	P. 06

DOELGROEPEN

Jongeren.....	P. 09
GGZ hulpverleners.....	P. 09
Professionals.....	P. 09
Praktisch.....	P. 09

DE PERSONAGES

Verhaal 1: Mo.....	P. 10
Verhaal 2: Alice.....	P. 10
Verhaal 3: Aisha.....	P. 11
Verhaal 4: Tim.....	P. 11

IN BEELD

.....P. 12

THE PASSENGERS

Even voorstellen.....	P. 14
Theatergroep The Passengers.....	P. 15

IN DE MEDIA

Theaterproject ROAD TRIPPIN'.....	P. 16
-----------------------------------	-------

Voor u ligt de informatiegids van Theaterproject ROAD TRIPPIN'. Deze productie is tot stand gekomen in samenwerking met Cliëntenraad Lucertis kinder & jeugdpsychiatrie, Indigo context preventie jeugd, Brijder verslavingszorg preventie jeugd, en Theatergroep The Passengers.

Sinds september 2012 speelt de voorstelling 'HIT THE ROAD (18+)' van Theatergroep The Passengers binnen de GGZ en voor alle direct betrokkenen binnen het maatschappelijk veld. 'Hit the Road (18+)' is een muzikale theatervoorstelling voor volwassenen, geïnspireerd op 'Samen voor herstel, samen sterk zonder stigma'. Aansluitend op deze voorstelling wordt een nagesprek gevoerd met het aanwezige publiek. Deze zijn oprecht en een groot aantal persoonlijke verhalen komt naar voren. Mensen raken in gesprek met elkaar. Deze verhalen tonen elke keer aan hoe intensief een psychische worsteling kan zijn. Ook wordt keer op keer duidelijk dat schuld- en schaamtegevoelens bij ervaringsdeskundigen een grote rol speelt of heeft gespeeld.

Als GGZ zorgverleners ervaren wij een kloof tussen de GGZ en het dagelijkse leven van jongeren. Veel jongeren hebben te maken met taboes en psychische problemen. Maar de angst om voor 'anders' of 'gek' te worden versleten weerhoudt hen ervan om hulp te zoeken. Het is noodzakelijk om op innovatieve wijze een brug te slaan naar jongeren. Theater is daarvoor een passende manier; creatief - inspirerend - en sociaal maatschappelijk, met als doel om vroegtijdig een proces op gang te brengen tegen stigmatisering en ter voorkoming van mogelijke psychische problemen.

Wij streven ernaar taboes te doorbreken welke bij jongeren aanwezig zijn. Tegelijkertijd is het belangrijk een beweging te laten ontstaan naar acceptatie van psychische aandoeningen en schaamte plaats te doen maken voor eigen kracht. Dit heeft ons en Theatergroep The Passengers geïnspireerd om ook een educatieve en interactieve voorstelling voor jongeren te produceren.

ROAD TRIPPIN' biedt jongeren een helpende hand op weg naar volwassenheid.

Let's make this Road Trip together!

Cliëntenraad Lucertis kinder & jeugdpsychiatrie
Marjolein Frijling regisseur Theatergroep The Passengers

HET ONTSTAAN VAN ROAD TRIPPIN'

The Passengers zijn voor deze voorstelling teruggegaan naar hun eigen middelbare schooltijd. Herinneringen aan de worstelingen die ze zelf hebben gevoerd en de worstelingen van de mensen om hen heen, vormen de basis van de voorstelling. Daarnaast heeft regisseur Marjolein Frijling onder meer gesprekken gevoerd met jongeren binnen de jeugdzorg en jeugdpsychiatrie. Ook hun verhalen zijn een belangrijke inspiratiebron geweest en vormen de leidraad in de voorstelling.

VISIE

Een mens kan zich breder ontwikkelen als hij in staat is zich goed uit te drukken. Ontdekken hoe anderen zich uitdrukken is hierbij een belangrijk hulpmiddel. Een theatervoorstelling houdt iemand een spiegel voor waarin herkenning, emotionele beleving en leermomenten samenkomen. Het kan aanzet zijn tot het uiten van gevoelens en gedachten. Dit werkt bevrijdend en kan herstel versnellen en bevorderen. Een voorstelling kan op een herkenbare en prettige manier laten zien dat iedereen 'anders' is en dat een leven met psychische problemen boordevol mogelijkheden zit.

DOEL VAN HET PROJECT

Het educatieve doel van het theaterproject ROAD TRIPPIN' is om schaamte plaats te laten maken voor eigenwaarde door het delen van je eigen verhaal. Het theaterstuk kan een krachtig veranderingsinstrument zijn bij het versterken van de weerbaarheid van jongeren. Het stelt hen in staat in contact te komen met anderen en ervaringen te delen. Subdoel is om hulpverleners en andere professionals minder stigmatiserend te laten kijken naar jongeren die 'anders zijn' door het persoonlijke verhaal centraal te stellen. De voorstelling inspireert het publiek tot het stellen van vragen.

INNOVATIEVE METHODIEK

Met het theaterproject hebben wij een innovatieve methodiek ontwikkeld. Een vorm van hulpverlening gebaseerd op de principes van herstelgerichte zorg: empowerment en ervaringsdeskundigheid. Door het kunnen delen van je verhaal in een veilige omgeving hebben jongeren die geïsoleerd zijn de mogelijkheid met anderen te praten en te ontdekken dat ze niet de enige zijn die problemen hebben. De verhaallijn van de voorstelling is gericht op kwetsbaarheden, talenten en eigen kracht van jongeren.

TRANSITIE JEUGD GGZ

Met de transitie Jeugd heeft de Gemeente een grote rol wanneer het gaat om het inrichten en indiceren van Jeugd GGZ. De jeugd GGZ heeft van oudsher een belangrijke en aantoonbare effectieve rol bij preventie, behandeling, begeleiding, resocialisatie en reclassering van jongeren. In deze veranderende samenleving dient de Jeugd GGZ mee te bewegen om zorg te dragen voor een optimale ontwikkeling en opvoeding van jongeren. De innovatie methodiek van ROAD TRIPPIN' sluit aan bij het wijkgericht werken en de herstelgerichte visie.

Vroegtijdig signaleren en directe interventie voorkomt (mogelijk) een verdere ontwikkeling van psychische problematiek(en) en bevordert de geestelijke gezondheid. Preventie op scholen kan een heel belangrijke rol spelen om gezondheid en veiligheid van leerlingen te bevorderen en te beschermen. Men moet in gesprek komen met elkaar om zodoende een denk- en bewustwordingsproces op gang te brengen en vervolgens een brug te slaan naar de multiculturele samenleving met alle 'jongeren' uit de samenleving.

HET SOCIAAL DOMEIN

De belangrijkste basis binnen het sociaal domein wordt gevormd door een optimale invulling van alle leefgebieden, waarbij wonen, opleiding, werken, financiën, sociale netwerken centraal staan. Meedoen als volwaardige burger, werken en leven in een reguliere omgeving en zelfredzaamheid in een open attitude t.o.v. de multiculturele samenleving. Door het Theaterproject ROAD TRIPPIN' wordt de verbinding gelegd tussen cliënten en de totale samenleving, alsmede tolerantie voor mensen die 'anders' zijn.

VOORKOMEN IS BETER DAN GENEZEN

Veel jongeren zullen als gevolg van goede preventie veel minder gebruik hoeven te maken van gespecialiseerde GGZ zorg. Dit zal tot een grote kostenbesparing kunnen leiden. Er dient echter wel actief met jongeren contact te worden gemaakt d.m.v. laagdrempelige en positieve activiteiten die aansluiten bij de belevingswereld van jongeren. Theater is een aansprekende manier om jongeren te binden en te inspireren.

'ROAD TRIPPIN' DE VOORSTELLING

In de voorstelling worden verschillende relevante thema's met humor en lichtheid benaderd. De personages kunnen lachen om eigen en andermans tekortkomingen. Het publiek wordt meegenomen vanuit het heden naar hun middelbare schooltijd. De thema's uit de voorstelling als racisme, autisme, homoseksualiteit, verslaving, pesten en huiselijk geweld zijn onder jongeren vaak een taboe. Ze zijn gekoppeld onder de noemer 'anders-zijn' terwijl haast iedereen dit in zijn omgeving tegenkomt. Op deze manier worden jongeren geïnspireerd hun eigenheid te accepteren, en schaamte plaats te laten maken voor trots

In ROAD TRIPPIN' scheppen deze problemen geen afstand, maar brengen ze de personages dichter tot elkaar. De voorstelling kan jongeren stimuleren elkaar op te zoeken in moeilijke tijden en kwetsbaarheid te tonen. We laten verschillende perspectieven zien, waarin ieder zich zal kunnen herkennen.

HET VERHAAL

Op het podium zien we vier mensen en vijf stoelen. Mo, Aisha, Tim en Alice stellen zich aan het publiek voor. Ze zijn allemaal rond de dertig en hebben het voor elkaar in het leven. Ze zijn gelukkig. Maar dat is niet altijd zo geweest. De vier nemen het publiek mee terug naar hun middelbare schooltijd. Een heftige periode. Aisha schaamde zich voor haar huidskleur, Tim worstelde met zijn seksuele geaardheid, de onzekere Alice was erg vatbaar voor de verleiding van drank en drugs en de populaire Mo had een zware thuissituatie met een vader die altijd dronken was.

Het publiek ziet verschillende scenes voorbijkomen waarin de eerste twee jaar van hun middelbare schoolperiode getoond worden. Het is een tijd waarin veel pesterijen, discriminatie en gevoelens van eenzaamheid voorkwamen. Tot zij één voor één hun schoolgenoot Sjoerd ontmoeten. Sjoerd is standvastig, onwrikbaar en heeft een extreem groot rechtvaardigheidsgevoel. Langzaam groeien de vijf naar elkaar toe. Er breekt een periode aan van saamhorigheid. Ze dansen, zingen en lachen de hele dag door.

Sjoerd inspireert op zijn eigenzinnige manier de vier trots te worden op hun 'anders'-zijn. Zijn motto is: 'Het leven is één grote roadtrip'. Het nummer ROAD TRIPPIN' van de Red Hot Chili Peppers is dan ook hun nummer. Het biedt hen houvast en geeft sterkte in tijden wanneer ze het nodig hebben. Ook steunt de groep elkaar in het herstel; zo gaat Sjoerd bijvoorbeeld altijd met Alice mee naar de afkickkliniek, en helpt Tim Mo zijn agressie in toom te houden. Tot aan de examens is de groep altijd samen.

Na de diploma-uitreiking gaan ze met elkaar naar het cafe om het te vieren. Sjoerd houdt een bizarre speech, waarin hij afscheid lijkt te nemen. Dit blijkt later ook het geval. Na die avond hebben de vrienden Sjoerd nooit meer gezien. Niemand weet waar Sjoerd is, iedereen heeft zijn eigen gedachten erover. Maar wat voorop staat is dat ze het nu alleen kunnen. Sjoerd heeft ze weer op het juiste pad gekregen. Nu moeten ze ieder hun eigen road trip gaan maken. En dat doen ze. Ze gaan datgene doen wat ze willen doen. Wat ze gelukkig maakt. Maar er gaat geen dag voorbij zonder dat ze terugdenken aan Sjoerd.

Iedereen is een Sjoerd. Iedereen kan een Sjoerd zijn of is dat wel eens geweest. Sjoerd kan je klasgenoot, je vriend(in), je buurman/vrouw, je familielid, je docent of jijzelf zijn. Sjoerd is overal en altijd aanwezig.

HET NAGESPREK

In het nagesprek willen we jongeren de kans geven in een veilige sfeer hun eigen verhaal te doen, en hiermede een uitwisseling van ervaringen te kunnen laten plaatsvinden. ROAD TRIPPIN' dient hierbij als referentiepunt. Door over de voorstelling te praten, kunnen ze (in)direct hun eigen worstelingen bespreken. Hiermee willen we de volgende doelen bereiken:

- Het verbeteren van de beeldvorming bij jongeren rond psychische problemen.
- Inzicht verschaffen in de belevingswereld van jongeren, het doorbreken van taboes van zeer gevoelige onderwerpen bij jongeren zoals racisme, autisme, homoseksualiteit, pesten, verslaving en huiselijk geweld.
- Drempels overwinnen, schaamte plaats laten maken voor innerlijke kracht, jezelf kwetsbaar durven op te stellen.

Om het nagesprek op een manier te voeren die voor allen veilig is, kiezen we voor een gestructureerde vorm. Er kunnen verschillende werkvormen worden gehanteerd welke specifiek het beste aansluiten bij de organisatie en de doelgroep, zoals debat, dialoog aan tafel, plenaire discussie of focusgroep. Het nagesprek wordt in principe geleid door de regisseur in samenwerking met de acteurs. Het bepalen van de vorm en wijze van het nagesprek vindt altijd vooraf plaats in overleg met de opdrachtgever. In de toekomstige periode na de voorstelling is het raadzaam dat er een follow-up plaatsvindt binnen de school of organisatie.

Iedereen vond Sjoerd altijd een beetje gek. Maar hij zei zelf altijd: 'Zijn we niet allemaal een beetje gek?'

‘Daniel en Tim zijn beste vrienden.
Ze trainen altijd samen. En kunnen over
alles praten. Echter, Tim heeft een
groot geheim voor zijn beste vriend.
Daniel weet namelijk niet dat Tim homo is’

JONGEREN

We willen op de eerste plaats werken met de jongeren zelf, in aanwezigheid van begeleiders en/of verzorgers. Dit kan binnen de context van school, (jeugd) GGZ organisaties, Jeugdteams, Sociale wijkteams, buurt en wijkcentra, K&J psychiatrische ziekenhuizen en jeugd justitiële instellingen plaats vinden.

GGZ HULPVERLENERS

Ter deskundigheidsbevordering is de voorstelling passend binnen het kader van “herstelgericht werken en denken”. Om vanuit herstel en eigen kracht jonge cliënten te benaderen vraagt een specifieke mindset en houding van GGZ hulpverleners. Samen met u en collega's staat tijdens het nagesprek het empoweren van jongeren, “hoe doe je dat?”, centraal.

De voorstelling als training voor uw team kan bijdragen aan het binden en therapietrouw van jonge cliënten in de GGZ.

PROFESSIONALS

Vroegtijdig signaleren van problemen bij jongeren is van belang. Een benaderingswijze waarbij de jongere zich geheel open durft op te stellen en de problematiek bespreekbaar te maken is daarom extra belangrijk. Het theaterstuk kan de trigger zijn voor inspiratie van uw huidige werkwijze, en ter bevordering van bewustwording bij verschillende professionals, zoals gezinsbegeleiders van bureaus voor jeugdzorg, hulpverleners van stichting MEE, huisartsen, politiemensen, justitie, opvoedpoli's en binnen centra voor jeugd en gezin.

Tevens kan het stuk helderheid en inzicht verschaffen voor beleidsmakers zoals wethouders en gemeente ambtenaren, alsmede zorgverzekeraars. Deze professionals weten vaak niet goed wat er speelt bij cliënten en willen graag meer informatie vanuit de doelgroep JEUGD GGZ. Zij kunnen met name vanuit de relevante en herkenbare thema's die in het theaterstuk worden uitgebeeld in een open sfeer informatie delen en kennis opdoen. De kennis die hulpverleners en beleidsmakers op kunnen doen door naar het theaterstuk te kijken, kan weer ten goede komen van de cliënten. Een ander doel is een goede bewustwording en beeldvorming te verkrijgen, en kennismaking met een effectieve methodiek op jeugd GGZ binnen de transitie Jeugd.

PRAKTISCH

De voorstelling duurt 60 minuten en zal gespeeld worden op een door U gekozen locatie(s).

De vorm en duur van het nagesprek kunnen wij aanpassen aan uw wensen.

Wij zijn vrijwel geheel zelfvoorzienend. Ons decor bestaat uit een tafel en 5 stoelen.

Naar aanleiding van de locatie waar wij spelen, maken we afspraken over belichting, geluid en publieksopstelling. De kosten zullen in nader overleg bepaald worden.

VERHAAL 1: MO

ONDERWERP: HUISELIJK GEWELD

Hoe houd je je staande wanneer je thuissituatie onveilig is?

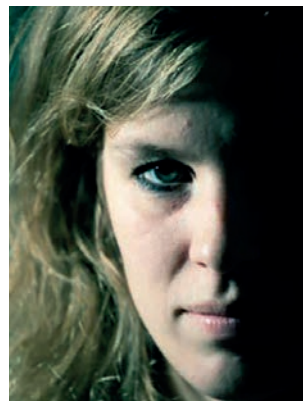
Mo, een jongen die op school alles voor elkaar lijkt te hebben –hij is stoer, sterk en populair- heeft een moeilijke thuissituatie. Zijn vader is een alcoholist en slaat hem en zijn broertje wanneer hij weer eens teveel drank op heeft. We zien een scene waarin de vader van Mo totaal bezopen thuis komt en het broertje van Mo in elkaar wil trappen. Mo gaat tussen hen in staan om zo zijn broertje te beschermen.

Daaropvolgend zien we dat Mo zijn frustraties af reageert in de boksschool. Hij heeft een goede band met zijn trainer, hij komt er elke dag en heeft veel aanleg om door te breken als prof bokser. Maar op een gegeven moment slaat hij door en gaat zo hard tekeer dat hij de trainer op de grond slaat en deze lichtgewond raakt. De trainer verbiedt hem ooit nog terug te komen.

Dan zien we Mo op een schoolfeest plaatjes draaien. Mo loopt op een gegeven moment naar buiten en zijn grootste nachtmerrie wordt waarheid. Zijn vader staat volkomen laveloos op het schoolplein Mo te roepen. Mo probeert zijn vader weg te krijgen, maar het gaat niet. Niemand doet iets, iedereen kijkt toe. Mo wordt zo agressief dat hij zijn vader wil slaan.

En dan komt er een jongen uit de menigte. Een jongen die altijd geen woord zegt, die opvalt door zijn onopvallendheid, loopt naar Mo en houdt hem zo stevig vast dat hij niet kan slaan. Zo blijven ze een tijdje staan. De vader van Mo loopt weg. Wanneer deze jongen Mo niet had tegengehouden, dan had Mo misschien wel nooit meer zijn vader gezien. Deze jongen heet Sjoerd.

VERHAAL 2: ALICE

ONDERWERP: DRANK- EN DRUGSVERSLAVING

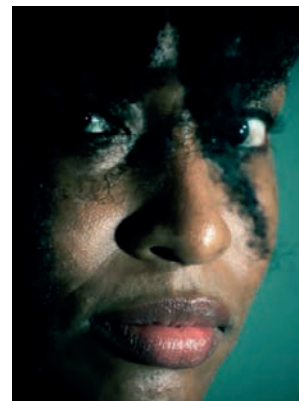
Hoe weersta je de verleiding van drugs wanneer iedereen om je heen het lijkt te gebruiken? En wat heb je nodig wanneer je de verleiding toch niet kon weerstaan en verslaafd raakt?

Alice, is een erg onzeker en verlegen meisje. Ze vindt het moeilijk om contact te leggen met mensen. Op een gegeven moment krijgt ze verkering met een oudere jongen uit de buurt. Deze jongen en al zijn vrienden gebruiken veel drugs. Omdat Alice er graag bij wil horen, gaat ze mee naar de technofeestjes (of zitjes) en neemt alle drank en drugs aan die hij haar aanbiedt. In korte tijd raakt ze totaal verslaafd. Ze liegt continu over alles tegen haar ouders en steelt geld van hen om drugs te kunnen kopen.

Op een nacht wordt ze plotseling gedumpt door haar vriend. Volledig teneergeslagen gaat ze naar huis. Daar wacht haar moeder op haar en vertelt haar dat ze de volgende dag uit huis geplaatst zal worden, omdat ze onhandelbaar is geworden. Die dag erna zit ze op het schoolplein te wachten op Jolanda, een hulpverlener, die haar komt ophalen. Iedereen op school weet van de situatie van Alice, maar niemand zegt of doet iets.

Dan komt er een jongen naast haar zitten. Een jongen die haar tot dan nog nooit was opgevallen. Hij vraagt aan haar hoe het met haar gaat en biedt haar zijn jas aan. Hij blijft uren zwijgend naast haar zitten totdat Jolanda komt. Het is de kennismaking van Alice met Sjoerd.

VERHAAL 3: AISHA

ONDERWERP: DISCRIMINATIE

Hoe houd je je staande wanneer mensen je discrimineren vanwege je huidskleur?

Aisha is een lief en intelligent meisje. Ze is geboren in Suriname en naar Nederland gekomen toen ze zes was. Op de basisschool in het dorp krijgt ze veel vriendjes en vriendinnetjes. Ze wordt zeer geliefd door iedereen om haar heen en niemand vindt er iets van dat ze als enige een donkere huidskleur heeft. Totdat ze naar de middelbare school gaat.

Al op de eerste dag tijdens de kennismakingsronde wordt ze uitgelachen omdat ze een woord niet goed uitspreekt en wordt ze voor domme buitenlander uitgemaakt. Een paar weken daarna spelen ze in de klas het spel 'Wie ben ik?'. Ze moeten voor elkaar bekende personen bedenken. Aisha weet nog niet, dat haar klasgenoten 'Zwarte Piet' voor haar hebben bedacht. Tijdens het spel stelt ze vragen, en de antwoorden worden steeds schrijnender: 'ja je lijkt heel veel op deze persoon', 'je bent best wel dom', 'je laat je graag als slaaf behandelen'. Wanneer Aisha erachter komt dat het Zwarte Piet blijkt te zijn, is ze daar totaal van slag van. Maar ze laat niets merken.

Wanneer ze in de periode daarna steeds vaker gepest wordt vanwege haar huidskleur, besluit ze op een gegeven moment dat ze iets moet doen. Zo bedenkt ze dat ze op het Open Podium een Surinaams strijdlid, wat haar moeder haar heeft geleerd toen ze klein was, gaat zingen. De avond breekt aan, er komen allerlei acts voorbij. En tot slot komt Aisha op. Ze begint te zingen. Al snel schieten de scholieren in het publiek in de lach en maken na verloop van tijd zelfs apengeluiden. Ze stopt met zingen. Op dat moment komt er vanuit het publiek een jongen het podium opgelopen. Het is Sjoerd'.

VERHAAL 4: TIM

ONDERWERP: HOMOSEKSUALITEIT EN (ZELF)ACCEPTATIE

Hoe kan je zelf je seksuele geaardheid accepteren wanneer niemand dat lijkt te doen?

Tim is een sportieve jongen, komt uit een warm gezin en zit in de klas met zijn beste vriend, Daniel. Ze doen alles samen. De twee lijken onafscheidelijk. In de eerst scene wordt duidelijk dat Tim een groot geheim met zich mee draagt. Een geheim wat niemand te weten mag komen.

Op een dag zijn Tim en Daniel weer samen aan het sporten en op een gegeven moment komt Brenda aangelopen en vraagt Tim mee uit. We zien dat Tim eigenlijk niet wil, maar uiteindelijk toch instemt. Die avond zitten ze in een Italiaans restaurant en geeft Brenda toe dat ze verliefd is op Tim. Tim zegt niets. Hij durft niet te zeggen dat hij niet verliefd is op haar, maar op iemand anders. Hij is namelijk tot over zijn oren verliefd op Daniel, zijn beste vriend.

We zien daaropvolgend verschillende scenes waarin Tim zich in allerlei bochten moet wringen om maar niet de waarheid onder ogen te hoeven zien en dat niemand zijn geheim te weten komt. Op een gegeven moment houdt Tim het niet meer, denkt hij dat het misschien wel over gaat wanneer hij het aan Daniel vertelt.

Tim gaat naar het huis van zijn beste vriend en deelt schoorvoetend zijn geheim met hem. Daniel reageert afkerend en schopt Tim zijn huis uit. De dag daarna blijkt iedereen op school het te weten. Ze schelden Tim uit voor flikker, relnicht, kontenlikker.

Er is eigenlijk op school maar één leerling die hem niet uitscheldt, die wel naast hem zit tijdens de les en die wel naast hem durft te staan tijdens het douchen na gym. En dat is Sjoerd.

ROAD TRIPPIN IN BEELD

The Passengers is een professionele theatergroep met regisseur Marjolein Frijling en acteurs Eva Knibbe, Martijn Wever, Alexander Wolff, Fifame Awunou, Naomi Mac-Donald en Bart van de Woestijne. Naargelang de inhoud van een project wordt de samenstelling van de groep bepaald.

MARJOLEIN FRIJLING

Studeert in 2009 af aan de theaterregie opleiding te Maastricht. In de afgelopen vijf jaar werkte ze veel samen met OMSK/Lotte van den Berg en Dries Verhoeven. Ook maakt ze voorstellingen voor o.a. Oerol, Over 't IJ en Antwerpen Open Festival. In 2012 regisseert Marjolein binnen de GGZ de voorstelling 'Hit The Road' voor volwassenen en het jaar daarna de succesvolle voorstelling 'Road Trippin' voor jeugd.

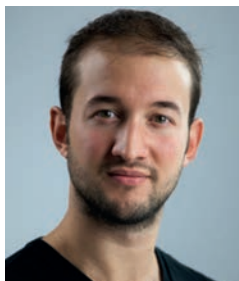
EVA KNIBBE

Studeert in 2008 af als actrice en performer aan de Toneelacademie Maastricht. Ze speelt onder andere bij het Zuidelijk Toneel, Elsinc, Zep, en Het Filiaal. Zelf maakt ze de voorstellingen 'Buiten Werking', 'Kaat', 'Smelt', 'Gras'en 'Weeromstuit'. Met het schrijven van korte verhalen wint zij in 2010 de Proza Award van Utrecht over Utrecht. In 'Road Trippin' vertolkt Eva de rol van Alice.

MARTIJN WEVER

Studeert in 2009 af als acteur aan Toneelacademie Utrecht. Hij speelt o.a. bij Jeugd-theatergezelschap Kwatta, 't Woud Ensemble, De Toneelmakerij, Theaterfestival Oerol, Over 't IJ, de Parade en bij Vers Vlees Producties met 'ELLUS' die als publieksliefhebber wordt bekroond. Ook speelt hij de hoofdrol in Soldaat van Oranje en vertolkt hij de rol van Tim in de voorstelling Road Trippin'.

ALEXANDER WOLFF

Studeert in 2008 af aan de Toneelacademie Maastricht. Sindsdien speelt hij bij o.a. Toneelgroep Maastricht, Het huis van Bourgondië, Het Filiaal, DNA (De Nieuw Amsterdam), Theaterfestival Oerol, Over 't IJ, de Parade en het Filiaal. Voor televisie speelt Alexander in series als Deadline, Pauwen & Reigers, Spangas en Vrienden zonder Grenzen. In 'Road Trippin' vertolkt Alex de rol van Mo.

NAOMI MAC-DONALD

Studeert in 2009 af als actrice aan Toneelacademie Utrecht. Zij speelde onder andere bij Theatergroep Golden Palace, VIG en heeft jarenlang bij Theatergroep DOX gespeeld en is nu werkzaam als peertrainer en geeft workshops op middelbare scholen. Sinds kort speelt Naomi bij The Passengers en vertolkt ze in de voorstelling de rol van Aisha.

FIFAMÈ AWUNOU

Studeert in 2008 af als theatermaker aan de Toneelacademie Maastricht. Samen met Alexander Wolff heeft zij een jeugdvoorstelling 'L'Amitié' gemaakt met leerlingen in Bénin (west-afrika). Ook reisde Fifamè naar New York om samen met Ira Kip '365 Days Plays' te regisseren. Fifamè is werkzaam als co-trainer voor het Fiac, Dimence, GGZ en Expat Preventive. In de voorstelling vertolkt Fifamè de rol van Aisha.

BART VAN DE WOESTIJNE

Studeert in 2014 af als performer aan de Toneelacademie Maastricht. Hij maakte voorstellingen voor op de Parade en in theater Kikker in Utrecht. Ook werkt hij veel samen met Marjolein Frijling bij de voorstellingen van theatermaker Dries Verhoeven. Sinds kort speelt Bart bij The Passengers en vertolkt hij in de voorstelling de rol van Tim.

OVER THEATERGROEP THE PASSENGERS

Theatergroep The Passengers streeft ernaar theater te brengen daar waar dat nodig is. Zo hebben The Passengers met het spelen van hun vorige voorstelling 'Hit The Road' gemerkt dat theater kan openbreken. Vanaf het moment dat ze de eerste keer deze voorstelling binnen de GGZ toonden, waren ze ervan overtuigd dat ze op de goede plek waren. Het publiek doet na afloop van de voorstelling zo open en eerlijk hun verhaal, dat de theatergroep keer op keer geraakt wordt. Persoonlijke verhalen komen naar voren die je normaal niet vertelt of durft te vertellen, en volgens de theatergroep schuilt daarin de kracht van theater. Het maakproces van voorstellingen van The Passengers kenmerkt zich door de voorgesprekken met ervaringsdeskundigen, (ex)-cliënten, hulpverleners en leidinggevenden, te combineren met muzikale improvisaties. Dit resulteert in een voorstelling die ontstaan is uit zowel persoonlijke verhalen van de doelgroep als ervaringen van de theatergroep zelf.

VRIJDAG 6 FEBRUARI 2015

Theatergroep The Passengers wil met het toneelstuk 'Road Trippin' begrip krijgen voor homoseksuelen op scholen en discriminatie verminderen. Een verslaggever van onze zustereditie IJmuider Courant was aanwezig bij een voorstelling op het Technisch College.

IJmond

Voorstelling 'Road Trippin' opent ogen leerlingen

'Vieze vuile homo', roept een leerling

Jeroen Dikker

IJmuider * „Vieze vuile homo“, roept een leerling vanuit de zaal naar de homoseksuele Tim die tijdens het toneelstuk 'Road Trippin' op het Technisch College uit de kast komt voor zijn beste vriend. Het toneelstuk van theatergroep The Passengers riep heftige reacties op bij leerlingen, de registratie van de voorstelling Marjolijn Frieling schreef. Toch vindt de directeur van het Technisch College Nelie Groen dat dit soort uitspraken als groepedrag moeten worden gezien. „Het is belangrijk om nu te gaan wat er omgaat in het hoofd van een leerling om zo later te zeggen.“

Heftigste voorstelling

„Het was de heftigste voorstelling die wij hebben gedaan“, vertelt Frieling wat beduusd. Eind vorige week deed de theatergroep de voorstelling over thema's als homoseksualiteit en discriminatie voor vijf derdejaars klassen. Leerlingen reageerden heftig tijdens de voorstelling en scholden soms acteurs uit. Het vertiek rommelig.

Naderhand konden leerlingen aan de hand van groene en rode briefjes reageren op stellingen over discriminatie en seksualiteit. Hieruit bleek dat een aantal leerlingen moeite hadden met zaken zoals homoseksualiteit en alcoholisme. Het doel van de voorstelling was volgens Dennis Engelhart, coördinator bovenbouw van het Technisch College om reacties uit te lokken en na de voorstelling hierover met kinderen in gesprek te gaan. „Dit kwam sterk naar voren. De docenten wisten ook niet wanneer ze moesten ingrijpen. Of iets nou bij de voorstelling hoorde of niet. Wij hebben ook wel eens gebeld dat wij ingrepen en dat het erbij hoorde. Dan ondertussen je iemand positief.“ Engelhart is dan ook van mening dat de Afrikaanse stamgelden die door de leerlingen werden gemaakt toen een Surinaamse meisje opkwam niet gevechten voortduren dat acteurs zelf ook geluiden begonnen te maken. „De reactie van de leerlingen werden bewaart uitgelokt door het spel. Het was onderdeel van de voorstelling dat leerlingen hun vooroordelen zien zien.“

Volgens Frieling ging er veel mis in de communicatie tussen hun en de docenten. „De docenten dachten dat wij de leerlingen onder controle hadden, terwijl wij verwachtten dat de docenten wat meer zouden ingrijpen. Natuurlijk hebben wij ook dingen niet goed gedaan. Wij hadden de voorstelling moeten stoppen. Maar waar ligt de verantwoordelijkheid? Wij hebben drie keer een docent naar voren moeten roepen. Ze wisten gewoon niet wanneer ze moesten inspringen.“

Fout

Engelhart ziet ook in dat er dingen fout gingen. „De theatergroep dacht dat de voorstelling half twee begon en wij dachten half één. Ze leken hierdoor van slag. Ik vroeg mij af of ze wel klaar waren om zo jongens in een aula in toom te houden. Er hadden duidelijke afspraken moeten worden gemaakt over wanneer docenten moesten bijspijten.“

Achter het rode gordijn op het podium luistert Frieling de hele voorstelling mee. Bij een scène waarbij het personage Alice op de grond ligt in een flesenhok

schreeuw een leerling 'hoer'. Frieling is geschrokken. „Ik vind de houding van de leerlingen echt zorgelijk.“ Groen kijkt er anders naar. „Dit soort gedrag moet je bespreken met de leerlingen.“ De leerlingen zullen de rest van het jaar tijdens mentoruur welk lijke gaan praten over de onderwerpen uit de voorstelling. De school is al langer bezig met de aanpak van pesten. Zo is er een mediator-training en wordt er lesgegeven over sociale media. „Het gaat erom dat ze leren beoordelen hoe hun gedrag en dat van anderen overkomt. Wat zou ik doen? Het draait om zelfreflectie“, aldus Groen. Tijdens de voorstellingen zullen de leerlingen onder andere in groepen worden ingedeeld om ervaringen te delen over de onderwerpen uit de voorstelling. „Road Trippin' was volgens Groen Engelhart een succes. „Wij willen bespreken met hun kinders vooraf dat ouders met hun kinderen in gesprek moeten gaan over dit soort onderwerpen. „Het is aan ons, ouders en leraren, om die gesprekken uit te lokken en te leiden. En de actualiteit laat alleen maar zien hoe belangrijk het is dat wij dit doen en dat we dat niet negeren.“

Gelukkig gingen de gesprekken beter toen de klassen werden gescheiden. „In die groepen zaten er nog steeds wel pukkappen tussen, maar ze hadden niet de overhand. Toen werden er goede vragen gesteld over de voorstelling. Een bijzonder moment was dat de jongen die zich negatief uitliet over buitenlanders een andere klagenoot die negatief was over homoseksualiteit zei: „Maar wat als jij homo bent en iemand ook zo tegen jou doet? Dat was heel bijzonder“, aldus Frieling. Engelhart vindt dit ook een goed voorbeeld. „Het ter discussie stellen zorgt ervoor dat de leerlingen openstaan voor de leerlingen. Dan begint het leren. Als er leerlingen opstaan die wel goed nadenken en dit soort dingen zeggen dan bereik je al heel veel.“

Engelhart erkent dat de reacties van een aantal leerlingen schokkend waren, maar geeft ook aan dat dit een probleem is van algemene aard op veel scholen. „Het heeft aangevoeld dat er veel werk aan de winkel is.“

Paarse armbanden tegen homofobie. Op verschillende scholen in Nederland uitgedaagd.

JEROEN DIKKER

Directeur Nelie Groen: Je moet niet bang zijn om het over dit soort onderwerpen te hebben.

JEROEN DIKKER

ZATERDAG 7 FEBRUARI 2015

ROAD TRIPPIN in jongerencentrum de Koe: IJMUIDER COURANT zaterdag 7 februari 2015

IJmond

VRIJDAG 6 FEBRUARI 2015

IJmond

Voorstelling ROAD TRIPPIN opent ogen leerlingen: IJMUIDER COURANT vrijdag 6 februari 2015

Road Trippin van theatergroep Passengers op het Technisch College.

UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

Road trippin' was meer dan nodig 'Wat je wel en niet kan zeggen'

Door Jeroen Dikker

IJmuider * Mo heeft een slechte thuissituatie, Tim is homo en worstelt met zijn gevoelens, Aisha wordt gediscrimineerd en Alice heeft een drugsprobleem. Het zouden zomaar verhaallijnen kunnen zijn uit een soap, maar theatergroep The Passengers probeerde gisteren op deze manier de derdejaars leerlingen van het Technisch College te laten nadenken over deze onderwerpen. „Ik ben homo en ik vind je leuk“, zegt Tim twijfelend tegen zijn beste vriend. Een hele zaal met leerlingen valt voor het eerst even stil om daarna zachtjes te lachen. Het is een voorbeeld van een scène uit de voorstelling Road Trippin' over vijf vrienden die terug gaan naar hun middelbare schooltijd. Een verhaal over hoe zij elkaar leren kennen en met welke problemen de personages worstelen. De rots in de branding in het stuk is schoolgenoot Sjoerd die het voor hen opneemt en hen aanspoort trots te zijn om anders te zijn. Aan de hand van dans, zang en muziek worden de verschillende verhaallijnen gespeeld. De scènes leveren wisselende reacties op. Een aantal leerlingen maakt 'Afrikaanse stamgelden' bij de opkomst van het Surinaamse meisje Aisha. De acteurs maken even later zelf dierengeluiden om te laten zien hoe discriminatie werkt. De leerlingen doen luidkeels mee. Ook het thema van homoseksualiteit zorgt voor rumoer. Na de voorstelling gaan de acteurs en docenten in gesprek met de leerlingen aan de hand van stellingen. Homoseksualiteit moet verbo-

den worden? Ongeveer de helft van de leerlingen is voor de maatregel. „Ik schrok van bepaalde reacties. Je merkte dat sommige leerlingen niet nadenken over hun reactie“, laat acteur Alexander Wolff weten. „Ik denk dat de voorstelling meer nodig was dan docenten en leerlingen inszien.“ Volgens Wolff is de voorstelling niet bedoeld om oplossingen te bieden. „Wij willen ze aan het denken zetten.“ Wolff merkt vooral op dat leerlingen zich niet durven open te stellen. Docent Bouwtechniek Peter Tauber had hier minder moeite mee. Hij maakte onder andere de dood van zijn broer die aan de drugs zat bespreekbaar. „De leerlingen gaan er serieus mee om. Ik hoop dat leerlingen ook naar mij toekomen als ze drugsproblemen hebben. Ik weet wat het kan aanrichten. En al zou ik er één kunnen redden dan is dat al voldoende.“ Voor de school was de voorstelling een kick-off voor verdere lessen over de onderwerpen. De leerlingen zijn nuchter. Viggo (15) vond de voorstelling interessant, maar ziet het nut van de voorstelling niet geheel in. „Als ik problemen heb los ik ze zelf op. Leraren kunnen niet altijd wat doen aan je problemen.“ Jesse (15) vond de voorstelling niet altijd wat doen aan je problemen. „Het gaat meer over elkaar respecteren. Wij respecteren elkaar. Wij pesten elkaar niet. We halen wel grappes uit maar de mensen bij wie we dat doen vatten dat niet persoonlijk op.“ „Mestel weet je ook wel wat je wel en niet kan zeggen“, voegt Emma (14) toe. De volgende voorstelling is op 7 februari in buurthuis De Koe in Velsbroek om 20:00 uur.

Wat je wel en niet kan zeggen: IJMUIDER COURANT van 31 januari 2015

Road Trippin' in jongerencentrum de Koe

Velsbroek * Theatergroep The Passengers gaat even terug naar hun schooltijd vanavond tijdens de voorstelling Road Trippin' in jongerencentrum De Koe in Velsbroek. De voorstelling gaat over vijf jongeren die samen op school zitten in 1999 en worstelen met persoonlijke problemen waaronder homoseksualiteit en discriminatie. De vijf groeien naar elkaar toe en helpen elkaar met hun problemen. De voorstelling

toont met humor en muziek hoe het leven soms net een roadtrip kan zijn. Het toneelstuk is onder andere georganiseerd door zorgorganisatie Lucertis en de Parnassia groep. Het doel van de voorstelling is om inzicht te krijgen in de belevingswereld van jongeren. Dit is een succes geworden op het Technisch College. Daar reageerden jongeren vorige week heftig op de voorstelling en

maakte het een discussie over homoseksualiteit en discriminatie los. Toegang tot de voorstelling is gratis. De voorstelling start om 20 uur en eindigt om 21:30 uur. Na de voorstelling is er nog een nagesprek met de jongeren en komt er nog een dj.

Road Trippin van theatergroep Passengers op het Technisch College.

UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

LET'S MAKE THIS TRIP TOGETHER

INFORMATIE

THEATERGROEP THE PASSENGERS

CONTACTPERSONEN

Piet Witte

tel.nr. 075-6171764 of 06-15205684

Email: p.witte41@upcmail.nl

Antoinette Goes

tel.nr. 06-13241091

Email: twaagoes@gmail.com

INFORMATIE THEATERGROEP THE PASSENGERS

Marjolein Frijling, Regisseur

Tel.nr. 06-15906026

Email: marjoleinfrijling@gmail.com

www.theatergroepthepassengers.com

FLYER & INFORMATIEGIDS CONCEPT & VORMGEVING

Melvin Witte

FOTOGRAFIE

Maarten Weij, Orihana de Wekker
